

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 615/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného PROLAW s. r. o., Gajova 4, Bratislava, proti postupu Mestského súdu Bratislava IV v konaní vedenom pod sp. zn. B1-14C/11/2020 (pôvodne vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 14C/11/2020) takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 14. októbra 2025 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B1-14C/11/2020. Navrhuje prikázať mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietáhov. Sťažovateľ tiež žiada priznanie finančného zadosťučinenia vo výške 5 000 eur, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia pred ústavným súdom.

II.

Argumentácia sťažovateľa

2. Z ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ podal na okresnom súde určovaciu žalobu. Ústavný súd len z textu ústavnej sťažnosti (keďže sťažovateľ k nej nepriložil žiadne prílohy) vyvodil, že predmetom napadnutého konania je najmä zabezpečenie ochrany osobnostných práv, t. j. práva na pamiatku a práva na pietu zomrelých detí sťažovateľa a žalovanej v 2. rade, a aby im bola preukázaná patričná úcta a dôstojnosť, a to aj úpravou miesta ich posledného odpočinku v čo najkratšom čase. Sťažovateľ namieta, že mestský súd v napadnutom konaní zapríčinil zbytočné prietahy svojou nečinnosťou, neefektívnou činnosťou. Poukazuje na morálne hľadisko predmetu

konania a jeho neadekvátne predlžovanie z dôvodov len na strane konajúceho súdu, resp. zákonného sudcu.

3. Sťažovateľ predkladá základný chronologicky usporiadaný priebeh konania, ktoré malo začať 10. februára 2020 jeho žalobou adresovanou okresnému súdu. Uvádza, že 19. apríla 2023 podal predsedovi konajúceho súdu sťažnosť na postup súdu v zmysle § 62 a nasl. zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov proti porušovaniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov. Predseda konajúceho súdu v upovedomení o spôsobe vybavenia sťažnosti z 3. mája 2023 potvrdil prietahy v súdnom konaní z dôvodov na strane súdu.

4. Ďalej uvádza, že konanie v súčasnosti vedené na mestskom súde do podania ústavnej sťažnosti nie je právoplatne skončené, hoci trvá už viac ako 5,5 roka. Termíny pojednávania boli viackrát menené a odročené z dôvodov len na strane konajúceho súdu, a to s dlhšími časovými odstupmi. V rámci chronológie konania možno badať viaceré obdobia, keď bol konajúci súd absolútne nečinný.

5. Sťažovateľ odôvodňuje podanie ústavnej sťažnosti ako jediný zostávajúci právny inštitút ochrany svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a súčasného odstránenia stavu právnej neistoty, v ktorej sa v danom prípade nachádza.

6. Sťažovateľ zároveň argumentuje, že po právnej a skutkovej stránke nejde o konanie zložité, všetky relevantné dôkazy boli súdu predložené v rámci písomných vyjadrení účastníkov konania pred začatím prvého pojednávania, t. j. ešte v roku 2023. V súvislosti so svojím správaním konštatoval, že žiadnym spôsobom neprispel k prietahom v konaní, keďže bol v predmetnom súdnom konaní súčinný a aktívny.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

7. Pri predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti je úlohou ústavného súdu posúdiť, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

8. Podľa § 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania okrem všeobecných náležitostí podania podľa § 39 musí obsahovať aj dátum narodenia navrhovateľa, ak ide o fyzickú osobu, identifikačné číslo navrhovateľa, ak ide o právnickú osobu, bydlisko alebo sídlo navrhovateľa, označenie subjektu, proti ktorému návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy.

9. Podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

10. Ústavný súd pripomína, že uplatnenie jeho právomocí je viazané na splnenie viacerých formálnych aj vecných náležitostí návrhu na začatie konania. V tejto súvislosti už ústavný súd opakovane uviedol, že všeobecné náležitosti návrhu musí spĺňať každý návrh, a to tak náležitosti týkajúce sa formy návrhu, ako aj jeho obsahu. Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní podľa § 56

ods. 2 zákona o ústavnom súde môže prijať na ďalšie konanie iba také podanie, ktoré spĺňa všetky náležitosti kvalifikovaného návrhu ustanovené týmto zákonom. Poskytnutie ochrany ústavnosti ústavným súdom predpokladá splnenie všetkých ústavných a zákonných predpokladov a podmienok konania pred ústavným súdom vrátane splnenia zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti (m. m. III. ÚS 663/2014). Ústavný súd sa preto môže zaoberať ústavnou sťažnosťou z hľadiska jej vecnej stránky iba v prípade, ak spĺňa všetky zákonom o ústavnom súde ustanovené formálne a obsahové náležitosti.

11. Po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou ústavný súd zistil, že sťažovateľ k ústavnej sťažnosti nepriložil žiaden dôkaz o zásahu, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd (§ 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde), v ústavnej sťažnosti žiadny dôkaz ani nenavrhol (§ 43 ods. 1 zákona o ústavnom súde). Pripojenie dôkazu, resp. navrhnutie dôkazu je obligatórnou náležitosťou ústavnej sťažnosti vyžadovanou zákonom. V okolnostiach posudzovanej veci má nesplnenie zákonom predpísanej dôkaznej povinnosti sťažovateľa za následok, že ústavný súd nemôže vyhodnotiť ako preukázanú ani len skutočnosť, že namietané konanie na mestskom súde vôbec prebieha.

12. Ústavný súd v tejto súvislosti pripomína, že označený nedostatok zákonom predpísaných náležitostí nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti (§ 56 ods. 3 zákona o ústavnom súde). Na perfektnosť základných náležitostí návrhu slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom, pričom sťažovateľ je v konaní pred ústavným súdom zastúpený kvalifikovaným právnym zástupcom. Advokáta ako osobu práva znalú a oprávnenú na zastupovanie v súdnych konaniach treba nepochybne považovať za osobu odborne kvalifikovanú, od ktorej sa dá právom očakávať *inter alia* dostatočná znalosť procesnoprávných predpisov, ktorými sa riadi konanie, v ktorom klienta právne zastupuje.

13. Z dôvodu existencie uvedeného nedostatku ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde pre nesplnenie zákonom ustanovených náležitostí. Sťažovateľovi odmietnutie aktuálnej ústavnej sťažnosti nebráni, aby sa na ústavný súd obrátil s novou ústavnou sťažnosťou (spĺňajúcou zákonom požadované náležitosti) proti postupu mestského súdu konajúceho v jeho veci, keďže zákon o ústavnom súde v § 55 písm. a) takúto možnosť implicitne nevylučuje

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu